

DBK-DBK3A.070.1.2025.MO

Warszawa, 9 stycznia 2025 roku

Dotyczy: interpelacji poselskiej nr 7075

**Pan
Jurand Drop
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 3 stycznia 2025 r. dotyczące interpelacji nr 7075 złożonej przez posłów Ewę Szymanowską, Izabelę Bodnar, Bożennę Hołownię, Barbarę Okulę, Ewę Schädler, Piotra Stracha oraz Mirosława Suchonia poniżej przekazuję informacje dotyczące przedmiotowej interpelacji.

Publiczne oferty obligacji podporządkowanych GNB przeprowadzane były w latach 2012-2017 na podstawie prospektów emisyjnych zatwierdzanych przez KNF. Kwestia umorzenia obligacji w związku z przymusową restrukturyzacją GNB dotyczy emisji z lat 2015-2017 oferowanych na podstawie prospektów zatwierdzonych przez KNF w dniu 9 września 2015 r. oraz w dniu 11 października 2016 r. i zawierających wymagane prawem informacje (w tym dotyczące charakteru emitowanych instrumentów, sytuacji Banku oraz związanych z nią czynników ryzyka). Bank spełniał wówczas wszystkie kapitałowe wymogi regulacyjne. W tamtym okresie brak było podstaw do uznania Banku za zagrożony niewypłacalnością lub upadłością. Emisje wcześniejsze zostały przez GNB wykupione w całości w terminie ich zapadalności. Ostatnia oferta obligacji została przeprowadzona na przełomie września i października 2017 r. Po tej dacie Bank nie przeprowadzał ofert publicznych obligacji podporządkowanych na podstawie prospektu emisyjnego.

Prospekt emisyjny obligacji podporządkowanych GNB zatwierdzony w dniu 11 października 2016 r. wskazywał w szczególności, że obligacje mogą zostać poddane instrumentom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w przypadku zastosowania takich instrumentów:

- wartość obligacji może zostać obniżona do zera;
- obligacje mogą zostać zamienione na akcje zwykłe albo na inne instrumenty typu udziałowego; lub
- warunki emisji obligacji mogą ulec zmianie.

W prospekcie tym Bank przedstawił także informację, że w przypadku, gdy decyzja o zaliczeniu obligacji danej serii do funduszy własnych Emitenta zostanie wydana przez KNF,

obligacje danej serii będą podlegały powyższym instrumentom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Bank wskazał również, że nie jest możliwe ocenienie pełnego wpływu rozwiązań dyrektywy BRRD na jego funkcjonowanie, istnieje jednak ryzyko, że samo wdrożenie lub podjęcie jakichkolwiek czynności obecnie przewidzianych w dyrektywie BRRD będzie miało istotny, niekorzystny wpływ na działalność, sytuację finansową lub wyniki działalności banku i grupy, a w konsekwencji na wartość rynkową obligacji, zdolność Banku do obsługi zadłużenia z tytułu obligacji oraz do terminowego wykupu obligacji.

Zatwierdzony w dniu 9 września 2015 r. prospekt emisyjny Banku, z uwagi na jego zatwierdzenie przed dniem wejścia w życie ustawy o BFG, zawierał informacje o przyjęciu przez Parlament Europejski oraz Radę Unii Europejskiej w połowie 2014 r. dyrektywy BRRD, której postanowienia będą musiały być wdrożone do polskiego prawa, a następnie znajdą bezpośrednio zastosowanie do Banku. GNB wskazał na ryzyko związane z przepisami tej dyrektywy przewidującymi instrument umorzenia lub konwersji długu, który upoważnia organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do spisania roszczeń niezabezpieczonych wierzycieli Banku lub do zamiany roszczenia związanego z zadłużeniem na kapitał bez zgody wierzycieli.

W ww. zatwierdzonych przez KNF prospektach emisyjnych Banku wskazywane było ryzyko związane z możliwym brakiem zdolności do wykupu obligacji lub wypłaty przez Bank odsetek z obligacji, jak również ryzyko wynikające z charakteru obligacji jako obligacji podporządkowanych. Informowano, że obligacje stanowią obligacje podporządkowane w rozumieniu art. 22 ustawy o obligacjach i w przypadku upadłości lub likwidacji Banku, wierzytelności wynikające z obligacji będą zaspokojone w ostatniej kolejności po zaspokojeniu wszystkich innych wierzytelności niepodporządkowanych przysługujących wobec Banku wierzycielom niepodporządkowanym. Na podstawie art. 74 ust. 7 ustawy o obligacjach, obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami ustawy Prawo bankowe oraz rozporządzenia CRR. W przypadku wydania przez KNF zgody na zaliczenie środków z obligacji do takich funduszy, przepisu art. 74 ust. 2 ustawy o obligacjach nie stosuje się i, niezależnie od postanowień art. 74 ust. 2 ustawy o obligacjach, środki pieniężne pozyskane przez Emitenta z tytułu emisji obligacji danej serii nie mogą zostać wycofane od Emitenta przed dniem wykupu.

Ad. 1)

Czy KNF, UOKiK oraz Ministerstwo Finansów otrzymywała wcześniej sygnały o potencjalnych nieprawidłowościach w działaniach banku? Czy prowadzono audyty lub kontrole w zakresie sposobu sprzedaży produktów finansowych przez pracowników banku?

Do UKNF pierwsze pisma dotyczące obligacji podporządkowanych Getin Noble Banku S.A. wpłynęły w lipcu 2022 r. Były to wnioski posiadaczy obligacji podporządkowanych o zgodę KNF na ich przedterminowy wykup (a w niektórych przypadkach zawierające także zarzuty związane ze sprzedażą tych obligacji, które nie były poparte dowodami lub poszlakami wskazującymi na wprowadzanie nabywców obligacji w błąd). Następne sygnały wpływały do UKNF już po przeprowadzeniu przymusowej restrukturyzacji i umorzeniu obligacji, tj. po 30

września 2022 r. We wcześniejszym okresie UKNF nie otrzymywał zgłoszeń ani sygnałów o potencjalnych nieprawidłowościach przy dystrybucji tych obligacji.

Informacje dotyczące kontroli przeprowadzanych w podmiotach nadzorowanych stanowią tajemnicę zawodową o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowym¹, w zw. z art. 16 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym² i art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym³, dlatego też UKNF nie jest uprawniony do ich udostępniania.

Ad. 2, 5 i 6)

W jaki sposób Ministerstwo Finansów, KNF i UOKiK zamierza wyciągnąć konsekwencje z tej sytuacji i wprowadzić odpowiednie zmiany w nadzorze nad rynkiem finansowym, aby uniknąć podobnych problemów w przyszłości?

Czy Ministerstwo Finansów, UOKiK i KNF aktualnie pracuje nad reformą przepisów, która ograniczyłaby możliwość wprowadzania w błąd klientów przez banki i inne instytucje finansowe?

Czy Ministerstwo Finansów, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz KNF zamierzają podjąć działania mające na celu zwiększenie świadomości finansowej obywateli? Jakie działania edukacyjne są planowane, aby uniknąć powtarzania się podobnych sytuacji?

Na przestrzeni ostatnich lat do porządku prawnego wprowadzonych zostało szereg zmian mających na celu zapewnienie ochrony klientom i przejrzystości działań firm inwestycyjnych.

Od 3 stycznia 2018 r. obowiązują unijne przepisy wykonawcze wydane na podstawie unijnej dyrektywy MIFID II. Swoim zasięgiem dyrektywa objęła wytyczne dla europejskiego rynku finansowego, podmiotów organizujących ten rynek oraz pośredników i dystrybutorów. Dyrektywa zmodyfikowała wymogi, jakie zostały zaimplementowane na podstawie dyrektywy MIFID z 2010 r. Dyrektywa została zaimplementowana do polskiego porządku prawnego w marcu 2018 r. poprzez zmianę ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. Celem wprowadzonych regulacji było podniesienie poziomu ochrony klientów detalicznych firm inwestycyjnych w tym obejmujących instrumenty w ramach oferowania.

Przepisy regulują następujące kwestie:

- 1) Kategoryzację klientów firmy inwestycyjnej na: detalicznych, profesjonalnych, uprawnionych kontrahentów. Kategoryzacja ta determinuje zakres ochrony przysługujący klientom, w tym w zakresie obowiązków informacyjnych ciążących na firmie inwestycyjnej przed zawarciem umowy i w związku ze świadczeniem usług maklerskich.
- 2) Obowiązki firmy inwestycyjnej wobec potencjalnego klienta przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich, w tym w zakresie:
 - Wymogów dla treści reklamowych i promocyjnych,
 - Wymogów na temat podstawowych informacji o firmie inwestycyjnej, udzielonych jej zezwoleniach, sposobie świadczenia usług maklerskich, zidentyfikowanych konfliktach interesów, systemie rekompensat, sposobie przechowywania środków pieniężnych,

¹ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 646 z późn.zm.)

² Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135)

³ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 188 z późn.zm.).

opłatach i prowizjach pobieranych za świadczone usługi maklerskie oraz o tzw. zachętach otrzymywanych od podmiotów trzecich, sposobie rozpatrywania skarg, agentach firmy inwestycyjnej działających na rzecz firmy inwestycyjnej itd.,

- Wymogów związanych z informowaniem o cechach, istocie oraz ryzyku inwestycyjnym związanym z instrumentami finansowymi, które mają być przedmiotem usług maklerskich świadczonych dla klienta,
- Wymogów związanych z badaniem odpowiedniości usług maklerskich i instrumentów finansowych mających być ich przedmiotem, sposobie informowania klienta o wyniku oceny oraz dopuszczalnych wyjątkach świadczenia usług dla klienta pomimo ich nieodpowiedniości.
- Wymogów związanych z zarządzaniem produktowym, które ogranicza możliwość kierowania do klientów informacji wyłącznie o produktach dla nich odpowiednich.

3) Obowiązki firmy inwestycyjnej wobec klienta firmy inwestycyjnej po zawarciu umowy o świadczenie usług maklerskich, w tym w zakresie:

- Zawarcia umowy o świadczenie usług maklerskich,
- Obowiązku sporządzenia regulaminu świadczenia usług maklerskich,
- Obowiązku informowania klienta o kosztach i opłatach przed zawarciem transakcji,
- Obowiązku raportowania do klienta realizacji umowy,
- Obowiązku szczegółowego informowania klienta o sposobie i wysokości naliczonych opłat i prowizji za świadczone usługi maklerskie,
- Obowiązku stosowania polityki działania w najlepiej pojętym interesie klienta i informowania klienta o sposobie jej wykonywania,
- Obowiązku informowania klienta o zidentyfikowanych konfliktach interesów (potencjalnych lub rzeczywistych) w związku ze świadczeniem usług maklerskich.
- Obowiązku terminowego i merytorycznego rozpatrywania skarg klientów.

Podkreślić należy, że obok przepisów szczegółowo regulujących powyższe kwestie, przepisy statuują dla firm inwestycyjnych ogólny obowiązek działania rzetelnie, w sposób nie budzący wątpliwości oraz nie wprowadzający w błąd, a także w najlepiej pojętym interesie klienta oraz zgodnie z zasadami uczciwego obrotu. W związku z tym, ocena działalności firm inwestycyjnych uwzględnia sposób realizacji obowiązków szczegółowych w odniesieniu do ww. klauzul generalnych.

Powołane przepisy w zakresie obowiązków informacyjnych nakazują, aby treści kierowane do klientów, obok zawarcia konkretnych merytorycznych informacji, spełniały m. in. następujące kryteria:

- przedstawiania informacji w sposób zrozumiały dla przeciętnego przedstawiciela grupy, do której są skierowane lub do której mogą dotrzeć,
- przedstawiania informacji w sposób, który nie ukrywa i nie prezentuje w sposób niejasny istotnych elementów, stwierdzeń lub ostrzeżeń oraz prezentowanie potencjalnych korzyści płynących z usługi bez jednoczesnego, uczciwego i wyraźnego wskazania wszelkich zagrożeń, jakie związane są z daną usługą,
- przedstawiania informacji nie wyłącznie o korzyściach płynących z usługi lub instrumentu finansowego, lecz ze wskazaniem jednoczesnych zagrożeń związanych z tym inwestowaniem,

- przedstawianie informacji o charakterze reklamy porównawczej ze wskazaniem źródeł tych danych,
- przedstawianie wyników historycznych da celów reklamowych w przedziałach czasowych wskazanych w przepisach prawa.

Zmiany przepisów, które nastąpiły od dnia 3 stycznia 2018 r., wprowadziły istotne zmiany w procesie oferowania instrumentów finansowych, które przyczyniły się do podniesienia poziomu ochrony inwestora:

1. Radykalna zmiana w zakresie zwiększenia ochrony inwestora miała miejsce w związku z nowelizacją art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi z dnia 1 marca 2018 r. i wykraczała ona daleko poza normy Dyrektywy MIFID II.

Zmiana ta przebudowała pozycję prawną inwestora przez wprowadzenie obowiązku zawarcia przez firmę inwestycyjną umowy o świadczenie usług maklerskich przyjmowania i przekazywania zleceń do emitenta. Inwestor zyskał w ten sposób ochronę prawną jako klient firmy inwestycyjnej. Oznacza to, że firma inwestycyjna ma obowiązek dokonać jego klasyfikacji, a w przypadku nadania inwestorowi statusu klienta detalicznego – podlega on obowiązkom badania adekwatności (tj. czy produkt inwestycyjny jest adekwatny dla jego wiedzy i sytuacji finansowej) i zarządzania produktowego, obowiązkom informacyjnym, raportowym, związanym z przeciwdziałaniem powstaniu konfliktów interesów. Przepisy te weszły w życie z dniem 21.04.2018 r., a *vacatio legis* trwało do 21.10.2018 r.

Zmiany art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi podniosły inwestora do rangi klienta firmy inwestycyjnej, wobec którego mają zastosowanie wszystkie mechanizmy ochronne związane ze świadczeniem usług maklerskich. W ten sposób inwestor może mieć roszczenie nie tylko wobec emitenta wynikające z nabytych instrumentów finansowych, ale również w zakresie przewidzianym przepisami prawa, regulującymi działalność maklerską – wobec firmy inwestycyjnej i/lub jej agenta. Dzięki tej zmianie usługa oferowania straciła przymiot usługi samoistnej. Zmiana art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w sposób radykalny przebudowała pozycję prawną inwestora, ponieważ wcześniej *de iure* firma inwestycyjna nie świadczyła dla inwestora usługi przyjmowania i przekazywania zleceń. Po tej nowelizacji, która wykracza daleko poza normy MIFID II, inwestor zyskał pełną ochronę prawną, jako klient firmy inwestycyjnej. Oznacza to, że firma inwestycyjna ma obowiązek dokonać jego klasyfikacji, a w przypadku nadania inwestorowi statusu klienta detalicznego – podlega on obowiązkom badania adekwatności i zarządzania produktowego, obowiązkom informacyjnym, raportowym, związanym z przeciwdziałaniem powstaniu konfliktów interesów itd.

Zmiana art. 74b ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przyczyniła się do wzmocnienia ochrony inwestora w ten sposób, że:

- potencjalny inwestor nie powinien być zapoznawany z ofertą przed zawarciem umowy o świadczenie usług maklerskich z firmą inwestycyjną w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do emitenta (badaniem odpowiedniości i kwalifikacją do grupy docelowej),

- klient może być zapoznany przez firmę inwestycyjną tylko z tymi ofertami nabycia instrumentów finansowych, które są dla niego odpowiednie i znajdują się w jego grupie docelowej,
 - klient może zakupić oferowany instrument finansowy spoza swojej grupy docelowej tylko z własnej inicjatywy (warunki uznania takiej formy sprzedaży są opisane w przepisach),
 - firma inwestycyjna stosuje wobec klienta wszystkie inne mechanizmy ochronne: obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klienta, zarządzanie konfliktem interesów, obowiązek działania zgodnie z zasadami uczciwego obrotu, obowiązek działania rzetelnego i niewprowadzającego w błąd.
2. Zmiany art. 72 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, polegające na rozszerzeniu definicji oferowania instrumentów finansowych, miały na celu:
- wyeliminowanie podmiotów nienadzorowanych promujących/zachęcających do udziału w ofertach na podstawie wybiórczych, nierzetelnych informacji,
 - ograniczenie wprowadzania klientów w błąd lub podawania nierzetelnych i niejasnych informacji w procesie oferowania,
 - zwiększenie ochrony inwestorów, w tym umożliwienie dochodzenia roszczeń wobec pośrednika, którym w każdej formie usługi oferowania mógł być już tylko podmiot nadzorowany, tj. firma inwestycyjna lub agent działający w jej imieniu.
- Rozszerzenie definicji oferowania instrumentów finansowych oraz przyjmowania i przekazywania zleceń dokonane w 2018 r. było wyłączną inicjatywą legislacyjną polskiego prawodawcy, zainspirowaną przez KNF.
3. Zmiany art. 7a i nast. ustawy o obrocie instrumentami finansowymi poprzez wprowadzenie od 1 lipca 2019 r. obligatoryjnej instytucji agenta emisji (działalność zastrzeżona dla firm inwestycyjnych jako podmiotów licencjonowanych w zakresie usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) ma z jednej strony ułatwić emitentom przeprowadzenie obowiązkowego procesu rejestracji dłużnych papierów wartościowych w depozycie, z drugiej zaś zapewnić inwestorom, że podmiot niezależny od emitenta i nadzorowany „dopilnuje” tej rejestracji. Zadania agenta emisji są zatem dwojakiego rodzaju. Po pierwsze, jest to weryfikacja zdolności emisyjnej danego emitenta obligacji oraz spełnienia wymogów formalnych danej emisji. Następnie, po dokonaniu pozytywnej weryfikacji, obowiązkiem agenta emisji jest złożenie w KDPW wniosku o dematerializację obligacji objętych daną emisją. Należy jednocześnie podkreślić szeroki, ustawowo zdefiniowany, zakres obowiązków (oraz odpowiedzialności) agenta emisji, których strony umowy zawieranej z agentem emisji (tj. emitent obligacji oraz potencjalny agent emisji) nie mogą skutecznie ograniczyć w umowie ani w żadnym innym porozumieniu. Wszystkie podmioty (depozyt, agent emisji) biorące udział w procesie związanym z rejestracją niepublicznych papierów wartościowych podlegają nadzorowi ze strony Komisji Nadzoru Finansowego. Celem tego procesu jest zwiększenie bezpieczeństwa obrotu w obszarze emisji obligacji przez wzmocnienie jego przejrzystości oraz „upublicznienie” emisji dotychczas w całości niepublicznych (prywatnych).
4. Nowelizacja Kodeksu spółek handlowych od 1 marca 2021 r. wyeliminowała formę dokumentu dla akcji spółek akcyjnych oraz komandytowo-akcyjnych, jak również prostych spółek akcyjnych (obowiązek dematerializacji) i przymus ich zarejestrowania w Rejestrze

Akcjonariuszy prowadzonym przez dom maklerski (uprawniony do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi), bank powierniczy, notariusza (tylko dla prostych spółek akcyjnych) lub w depozycie prowadzonym przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych. Podmiot, który na zlecenie spółki będzie prowadził Rejestr Akcjonariuszy powinien zostać wybrany przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy, a przy zakładaniu nowej spółki podmiot ten musi być wskazany w jej akcie założycielskim. Usługa prowadzenia Rejestru Akcjonariuszy jest prowadzona na rzecz emitenta. Dematerializacja akcji spowodowała, że Rejestr Akcjonariuszy powierzono do prowadzenia innemu podmiotowi niż emitent, w trybie regulowanej usługi maklerskiej. Ma to służyć ochronie praw akcjonariuszy.

5. W związku ze zmianą ustawy o obligacjach, od 1 lipca 2019 r. mamy też do czynienia z obligatoryjną dematerializacją obligacji, zatem od tej daty możliwe są wyłącznie emisje obligacji w formie zdematerializowanej. Od 1 lipca 2019 r. każdy emitent dokonujący niepublicznej emisji obligacji ma obowiązek ich rejestracji w depozycie papierów wartościowych (co do zasady w KDPW, ale dopuszcza się wybór innego depozytu). Rejestracja może być przeprowadzona skutecznie wyłącznie za pośrednictwem tzw. agenta emisji. Rozwiązanie to umożliwia każdemu zainteresowanemu uczestnikowi obrotu na wgląd w podstawowe dane dotyczące poszczególnych emisji obligacji – dane o ich emitencie, rozmiarach emisji, informacji o wykupie obligacji, w tym o opóźnieniach w realizacji zobowiązań przez emitenta. Służy to podniesieniu bezpieczeństwa inwestycji w obligacje niedopuszczone do obrotu zorganizowanego oraz ogólnie zweryfikowaniu niektórych ryzyk związanych z tego rodzaju emisjami. Rejestr emisji pełni więc funkcję prewencyjną i represyjną – motywuje emitentów do terminowego realizowania ich zobowiązań wynikających z obligacji oraz „odstrasza” inwestorów od emitentów niewykonujących zobowiązań w sposób umówiony.
6. Warto także nadmienić o zmianie przepisów o agencie firmy inwestycyjnej (art. 79 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi), która weszła w życie 29 kwietnia 2017 r. Zmiana ta spowodowała zastrzeżenie czynności związanych z promowaniem usług i oferty firmy inwestycyjnej oraz poszukiwanie zainteresowanych klientów czy inwestorów wyłącznie dla samej firmy inwestycyjnej lub jej agenta. Tym samym, zmiana ta ograniczyła „szarą sferę” pośredniczenia w sprzedaży instrumentów finansowych poza kontrolą i nadzorem licencjonowanych pośredników oraz UKNF.
7. Dodatkowo, od dnia 1 września 2021 r. weszła w życie regulacja art. 3h ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, której celem jest dodatkowa ochrona klientów detalicznych w przypadku zawierania przez nich umów dotyczących objęcia albo nabycia instrumentów o charakterze podporządkowanym stanowiących fundusze własne banków i domów maklerskich, w tym obligacji podporządkowanych. Przepis nakazuje, aby w takim wypadku kwota nominalna instrumentu wynosiła nie mniej niż 400 000 zł.

UKNF opublikował także następujące stanowiska, zawierające opis dobrych praktyk oraz wymagań w związku ze świadczeniem usług maklerskich, uwzględniając usługi oferowania instrumentów finansowych:

1. Stanowisko UKNF w związku z wejściem w życie w dniu 30 listopada 2019 r. ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie
Komunikaty za lata 2016-2019 - https://www.knf.gov.pl/o_nas/komunikaty
2. Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie zarządzania produktowego
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_UKNF_dot_zarzadzania_produktowego_72596.pdf
3. Q&A dotyczące zarządzania produktowego
https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/Informacje_dla_podmiotow_nadzorowanych/Rynek_kapitałowy/Q&A_dot_zarzadzania_produktowego
4. Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 11 sierpnia 2021 r. dotyczące nadzoru wykonywanego przez firmę inwestycyjną nad jej agentem
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_UKNF_dot_AFI_74413.pdf
5. Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 23 grudnia 2021 r. w sprawie utrwalania kontaktów z klientami firm inwestycyjnych
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_UKNF_ws_utrwala_nia_konta_kto_w_z_klientami_firm_inwestycyjnych_76340.pdf
6. Stanowisko UKNF z dnia 17 marca 2022 r. dotyczące definicji usługi oferowania instrumentów finansowych zawartej w art. 72 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (dokument stanowi aktualizację publikacji z 29 marca 2019 r.
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_oferowanie_instrumentow_fina_nswych_77479.pdf
7. Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 30 marca 2022 r. dotyczące oceny emitenta przez firmy inwestycyjne przed rozpoczęciem świadczenia usługi oferowania instrumentów finansowych
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_UKNF_dot_oceny_emitenta_przez_firmy_inwestycyjne.pdf
8. Stanowisko UKNF z dnia 11 października 2023 r. w sprawie programów poleceń oraz programów partnerskich realizowanych przez firmy inwestycyjne
https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stnowisko_UKNF_ws_programow_polece_n_oraz_programow_partnerskich_84269.pdf

W ocenie UKNF, nie ma zatem w tej chwili potrzeby dokonywania nowelizacji przepisów w zakresie ochrony klienta detalicznego.

Ponadto już w 2017 r., obserwując wzrost zainteresowania tego typu ofertami ze strony banków, jak również mając na uwadze ówczesne doświadczenia banków włoskich, UKNF uznał, że należy wzmocnić prewencję i podjął działania w celu ograniczenia dostępności tego typu inwestycji dla inwestorów indywidualnych poprzez znaczące zwiększenie jednostkowej wartości nominalnej obligacji podporządkowanych.

W efekcie w dniu 24 października 2017 r. KNF wydała komunikat z rekomendacją dla banków podwyższenia jednostkowej wartości nominalnej obligacji podporządkowanych do kwoty co najmniej 400.000 zł. W komunikacie tym KNF zwróciła uwagę, że obligacje podporządkowane, ze względu na towarzyszące im ryzyko związane z możliwością ich wykorzystania w procesie

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku, nie są produktem odpowiednim dla inwestora indywidualnego.

W efekcie powyższego działania KNF, banki praktycznie zaprzestały sprzedaży obligacji podporządkowanych klientom detalicznym, nie doszły do skutku również kolejne planowane przez GNB emisje obligacji.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego od lat realizuje szereg działań edukacyjnych mających na celu podnoszenie świadomości obywateli, zarówno w ramach seminariów/ webinarów CEDUR⁴, jak również poprzez kampanie informacyjne skierowane do ogółu społeczeństwa. Przykładem kampanii w zakresie inwestowania w fundusze inwestycyjne, akcje lub obligacje jest kampania „Inwestuj Świadomie!”

https://www.knf.gov.pl/dla_konsumenta/kampanie_informacyjne/inwestuj_swiadomie

Wszystkie kampanie przeprowadzone przez UKNF dostępne są na stronie

<https://www.knf.gov.pl/kampanie>

Bardziej szczegółowe informacje w zakresie, którego dotyczy przedmiotowa interpelacja zostały zawarte w:

- piśmie KNF do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 stycznia 2023 r., które zostało opublikowane na stronie internetowej:
<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/restrukturyzacja-getin-noble-bank-dzialania-rpo>
- „Oświadczeniu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczącym przymusowej restrukturyzacji Getin Noble Banku” z dnia 5 marca 2024 r. opublikowanym na stronie internetowej:
https://www.knf.gov.pl/komunikacja/komunikaty?articleId=88205&p_id=18

Z wyrazami szacunku

Marcin Mikołajczyk

Zastępca Przewodniczącego

Komisji Nadzoru Finansowego

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

⁴ Przykład jednego z ostatnio zrealizowanych webinarów

https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/edukacja_cedur/seminaria?articleId=90042&p_id=18